

ИЗТОЧЕН КРАЙ

Орган на Обединената Нар.-Прогресивна Партия
 Бургаски Окръг.

Излиза всяка
 СЕДМИЦА

Всичко за вестника
 се изпраща до
 редакцията му—
 ул. „Кафтанджийска“ № 12.

Директор: К. Илиев
 адвокат

АБОНАМЕНТ:

за година 40 лева
 за 6 месеца 25 лв.

ОБЯВЛЕНИЯ:

Годешни и венч. 40 лв.
 Всички други обявления,
 реклами по 50 с. кв. см.
 Некролози и благодарно-
 сти по 80 ст. на кв. см.
 Приставски обявления
 по 80 ст. на дума.

ОБЕДИНЕНИЕТО.

То не е вече една отвлечена идея, нещо, за което могат да показват само утопистите и доктринерите, но което не намира отклик в действителния живот, не отговаря на нуждите на времето. Зоват за обединение излезе от най-долните слоеве, из най-широките маси. То се посочи като единично спасителния лек за раните, от които заболя българицкият народ през време на войната. То е глас на самия народ, глас Господен.

Първи народняците и прогресистите се вслушаха в тоя глас, и още на 7 ноемврий 1920 год. си подадоха ръка и се сляха в една партия. И идеята за обединение е била тжй дълбоко проникнала в народните слоеве, тжй силно обхванала умовете и сърдцата, че сливането между организациите на горепоменатите партии на всекжде се извърши без какъвто и да било инцидент, без ни най-малкото недоразумение или съпротивление, дего и да било. То извики симпатии и в средите на другите партии, симпатии, които се проявиха на места твърде нагледно и твърде демонстративно за малцината ония политически и общественици у нас, които още не сж забравили старото и още им е мжчно да се откажат от стари навиши и приеми, а имат в сжщото време високата претенция да бждат ръководници на бжлгарското обществено мнение.

Нам е приятно да констатираме, че идеята за обединение след станалата на 9 юний промена се наложи и на други политически среди, особено между партиите на реда и законността, между партиите на обществената справедливост и солидарност, вжрху плещите на които лежи тежката задача, да запазят отечеството от болезнените стремежи, да се жертвуват интересите на всички класи и сжсловия за интересите само на една класа или сжсловия. У всички тия партии владее вече дух на примирителност и готовност да се сжздаде една голяма демократична сила в Бжлгария, която на първо место да се справи с грозното финансово положение на страната, сж стопанското изнемошяване, и после да се погрижи с ред демократични реформи да ограда бжлгарицкия народ срещу зловередните бацили, които би заплашили неговото развитие и честито преуспеяние от която и да било страна.

Лозунгат на обединителната идея е един — обединение вжв всичко, обществена солидарност, сговор и хармония, а не борба и омраза, не стремеж за самоунищожение между всички класи и сжсловия. Да, партиите на обединението ратуват и ще ратуват против диктатурата на един над всички. Веруюто на обединението е, че земеделци, занаятчи, индустриалци, тжрговци, хората на свободните професии, служителите на джржава, окръзи и общини, хората на производството и на размената, хората на капитала и разните видове средства за производство — това не сж врагове един на други, а сподвижници в едно и сжщо дело.

В миналото може да сж нажрнявани често интересите на един в ушжрб на други, може едни сж жертвували повече от други, може да сж използвали повече обществените и политически условия от други — но сжсем неоснователно е от това да се вади заключението, че разните класи и сжсловия, за да гарантират своите интереси, трябва да обявят борба за живот или смжрт едни други и да дирят спасение в силата, която ще може да наложи диктатура на една класа над всички други. Потребни сж наопжки реформи само такива, които ще внесат пжлна обществена справедливост вжв всички отношения между разните обществени и стопански класи и сжсловия и ще нагодят тия класи и сжсловия да работят с любов и хармония за общо добро. Еднакво използване от всички на обществените блага, насжрдчение и подпомагане на всека класа за доброто на всички, при дълбокото сжзнание, че когато всека класа и сжсловие сж поставени най-добре, всички, ще бждат вкупом най-добре — ето основните принципи на обединителната идея. Само тогава, когато класите и сжсловията мислят едни за други, тжй както мислят членовете на едно семейство, сждружниците на едно и сжщо предприятие — само тогава ще видят всички осигурени собствените си интереси.

Да живее обединението!
 Нека обединителната идея, която е обхванала вече широките народни маси, по-скоро заличи всички следи на миналото, които спомнят и водят до взаимни вражди и гонения, до безполезни и зловередни сжперничества, и сжедини всички

приятели на реда, свободата, законността, обществената справедливост и солидарност в една мощна стихия, способна да разреши поставената от времето тежка задача за обновата на нашата страна.

Р. Райнов.

Не знаят — какво вжршат.

В прекаленото си желание да оправдаят всичко, което става в болшевицка Русия, бжлгарските комунисти, чрез своя официален орган „Р. Вестник“ изказват такива мисли и теории, които преди шест години биха ги ужасили. Ужасили биха ги и днес, ако започнеха да се прилагат спрямо тех. За тех всичко, което се вжрши от другите, е осждително и позорно. Ясното и категоричното противоречие не ги дори смущава. Най-големите ужаси, каквито човечеството е видело в историята, се считат от нашите комунисти за велики дела. И като гледа човек всичко това, неволно се пита: могат ли тия хора да бждат толкова заслепени, или могат ли да бждат незаинтересувани при защитата на тия ужасни злодеяния?

Напоследжк телеграфат ни извести, че на много места в Русия сж били застреляни видни руси. Това злодеяние потрепсе душите на всички. Но бжлгарските комунисти, уплашени да не ги обвинят болшевиците, че не сж изпжлнили заджлженията си кжм тех, прибжрзаха да оправдаят и тоя нов позор на човечеството. „Работ. вестник“ пише, че тия видни руси сж били убити, защото сж искали да разстроят стопанския живот и да възбудят незадоволство у населението. Ние ще запитаме нашите комунисти, ако в Русия заслужават застрелване всички хора, които разстройват стопанския живот и възбудят недоволство в населението, то какво наказание заслужават в Бжлгария комунистите, които на всяка стжпка и на всеуслишание проповедват революция и кжрвава гражданска война? Не бяха ли те, които на 27 юлий 1919 год. канеха селския и градски пролетарият и малоимотен свет да вжзстанат като един човек, да ограбят всички хранителни припаси, които се намираха тогыз по дюкяните и кжшята и да ги разпределят между вжзтанали-

те маси? Какво название биха дали служителите на руския болшевизм на тоя род обществена борба: революция ли, заговор ли, или игра на орехи?

Тия, които сега оправдават по един такжв циничен начин болшевицката *чрезвичайка* и които считат за едно от най-страшните престжпления възбуждането недоволство у населението, с което искат да оправдаят застрелването на много видни хора в Русия, нека ни кажат на колко комунистически водители паднаха главите от 9 юний т. г. до днес? Вжпреки противоречието, което упражниха на някои места комунистите, подкрепени от дружбашите, при последната промена, новата власт не си послужи ни с едно от ония средства, които сега бжлгарските комунисти оправдават и вжзвеличават у болшевиците. И там е големата разлика между хората на днешното правителство и комунистите. Едните сж благородни, великодушни, меки — другите сж жадни за кржв и само с кржв могат да управляват. Болшевиците искат да направят от човечеството робска машина, която да се вжрти само по техната воля. Но бжлгарските комунисти забравят, че оправданията, които дават на болшевицките кжрвави произволи, могат най-зле да се отразят вжрху тех, защото те сж, които проповедват революции и заговори и вжрху тех могат да се приложат руските мерки.

Нека бжлгарските комунисти разберат, че новото правителство няма да покаже никаква слабост при обезпечаване на реда, спокойствието и законността.

ОТЗИВИ.

Стига ходатайства.

Осждително е поведението на ония граждани, които се засжжпват пред властите за освобождаването на някои от арестуваните дружбаша. По пжтя на ходатайствата се отива кжм грешки и заблуждения и може да бжде изложена властта.

Нека знаят тия, които сж ходатайствували и продължават да ходатайствуват, че два дни след промената дружбашите сж готвили поголовно клане на своите политически противници. Но добри синове на народа осуетиха тая престжпна замисл.

Заради славата на героите и свещената памет на скъпите жертви ходатайствата трябва да престанат.

Викета

Започната е пълна анкета на управлението на дружбашите. Умоляват се всички граждани и селяни, които сж били изнудвани, било от органите на властта, било от други лица, да дават суми, било за освобождаване на подлежащи на отчуждаване здания, ниви и др. имоти, било за спасяване от преследване по чл. 4 от закона за сждене виновниците за народната катастрофа, по закона за данжка върху печалбите от войната или по закона за данжка върху общия доход, било за назначаване на служби и удържане суми от заплатите на чиновниците и пр. пр. да депозират показанията си на следствената власт за преследване на виновните. Броените като рушвет суми ще бждат принудително повърнати на ония, които сж ги броили. Пострадалите от рушвети и пр. лица се освобождават от отговорност поради това, че се намират в положение на изнудени.

Как сж ги насжскавали.

Прочетохме случайно „Земледелско Знаме“ от 9 юний. Този брой сждържа една рубрика озаглавена „Те се заклека“, в която сж напечатани телеграми от дружбите. Тия телеграми сж едно излишно свидетелство за начина, по който бившата власт насжскаваше някои елементи в градовете и селата и ги подготвяше за изтжпление. От тоя род е и следната телеграма:

Сливен. На 13 V. т. г. дружбените членове положиха на полето тжржествена клетва за верност кжм сжюзните интереси. Пред Евангелието, кржста Господен и знамената покрити от сжюзния устав се даде тжржествено обещание за борба на живот или смърт в борбите, които предстоят на Сжюза.

Импозантната конна и пеша манифестация начело с знамената и музиката завърши с реч и кржшно бжлгарско хоро пред клуба в града.

дружбата.

Ето и окржжното, с което сж били канени членовете на градската и селски дружби в околията да положат клетва и вземат участие в манифестацията:

Здружени другари,

На 13 май, Неделя, сте приканени всички до един да се явите в града за обща манифестация на която да покажем мощта на сдружена Сливенска околия, като всички, които могат, да бждат непременно с коне. Това е първия зов на борбата. Всички до един и като един под бойното знаме на сжюза. Стечете се масово. Нито един сдружен сжюзен член да не остане в село през тоя ден. Чакат ни важни дела. Напред!

Сборен пункт — панаира на гр. Сливен.

Има специална програма.

Всички на небивала величествена манифестацията конна и пеша. № 72.

Сливен, 8. V. 1923 г.

Градско и окол. дружбени настоятелства.

От тия документи се вижда, че дружбашката организация в Сливен е била нелегална и като такава ржководителите на дружбата трябва да бждат привлечени под отговорност от компетентната власт.

Господа властници, не мислете, че е вече смачкана главата на хидрата. Режимът на Стамболийски, неотговорното управление на дружбашината, остави дълбоки корени. Развалата, разгашеността, която се ширеше до 9 юний, която днес мжлчи и се таи, утре пак ще си покаже рогата, за да смути вътрешния живот и да обжрне в един блен всичките надежди за ред, за законност, които се породиха на 9 юний. Бждете внимателни и поставете всички провинени дружбашки там кждете им е местото. Недейте ги оставя свободно да се разхождат из града и селата.

Скъпи жертви.

При промената, която стана на 9 юний т. г. сж паднали убити от дружбашки куршум следните лица:

Подпоручик Никола Пеев от 39 п. Солунска дружина, редника Захарий Бояджиев от 5 пограничен сектор, Иван Новаков от Бургас, Юсеин Османов от Карнобат, зап. фелдфебел Петр Г. Петров, Димитр Хр. Маринов от Карлово, Ангел Костадинов и Андон Янков от Станимака, Яким Д. Мицкович от Габрово, Здравко Драгиев, Мих. Щопов, Иван Кададишки, Стоян Чубрин, Бор. Иванов, Нанко Близнаков и Хр. Ихтиманлията от Т. Пазарджик.

Граждани и селяни, запомнете добре тези имена. Заради славата на тия герои и свещената памет на тия жертви никой от вас да не подава ржка на провинените дружбашки. Нека всеки престжпник получи своето наказание.

Г-ца Цобка М. Казанлъклиева

Г-н Никола Д. Парушев

Ще се венчают на 15 того, в 2 ч. след пладне, в цжрк. „Св. Никола“. Поздравленията ще се приемат в цжрквата.

Сливен, 10. VII. 1923 г.

ХРОНИКА.

Молим за последен пжт, всички абонати от К. Агаческа, Карнобатска, Ямболска, Айтоска, Бургаска и Котленска околии, които до днес не сж си изплатили абонамента, да сторят това веднага, като ни изпратят сумата с пощенски запис.

Вестникът ни на никого не сме натрапвали — следователно, всеки е длжжен да си плати абонамента.

На много места в царството сж били устроени народни тжржества в чест на доблесното войнство, което взе участие за защита и запазване градовете и селата от разорение през паятните страшни дни 9, 10 11 и 12 юни от фанатизирани и заблудени дружбашки. Желателно е такива тжржества да устроят както Сливенци, така и останалите жители от градовете на Бургаски окржг.

Ще бждат подведени под углавна отговорност всички ония, които сж давали нареждания и сж викали населението на тжржествена клетва и сж го подбуждали кжм изтжпления върху живота и имота на мирния гражданин.

11 пехотна сливенска дружина отпразнува на 4 того най-тжржествено бойния си празник — денят на Криволашката епопея.

Заловен е в с. Главан, харманлийско хасковския окр. проверител Иван Узунов от гр. Котел.

Като дружбаш, той е извършил ред престжпления. При обиска, в него сж намерени 49520 лева.

Стамболийски е закупил за себе си следните имоти:

На 10 юлий 1923 г. в с. Вржбница, софийско половината част от две ниви и половината от една кждца за 25 хиляди лева. На 4 май 1923 год. купил в сжщото село 7 декара нива за 80 хиляди лева. На сжщата дата и в сжщото село купил други недвижими имоти общо за 500 хиляди лева. Все Стамболийски закупил в с. Княжево 1000 кв. м. място за 65 хиляди лева и друго едно място, пак в с. Княжево за 62171 лева.

Дружбашки, вижте си водача!

Приятно ни е да сжбуждим, че симпатичната госпожица Йовка Т. Казанлъклиева, джщеря на нашия приятел Тодор Казанлъклиев ще се венчее на 15 того с г-н Никола Д. Парушев.

Нашите благопожелания на щастливата двойка.

Граждани и селяни от околията искат да се даде заслуженото на Петко Славов, който като главен надзирател в сливенския окр. затвор е пуцал нощно време някои затворници да ходят свободно из града; взел е участие в Тжрновските сжбития и е ходил по агитация из селата придружен от арестанти, като старши стражар, той се е числял в бойното дружбашко ядро; незаконно арестувал граждани и гражданки; забранил е на печатарите да печатат опозиционни позиви и др. по изборите за народни представители, затварял е печатници и с заплашване е взимал велосипеди за да ходи тук таме, без да заплаща нещо на притежателите им. Свидетели за всичко това сме готови да посочим на компетентната власт.

Днес, тоя престжпен тип се разхождал свободно в с. Джиново, сливенско и критикувал новата власт.

Слжничоглед

ОТЧУЖДЕНИ

Ясен юлски ден. Жарта на горещото слжнце бе смекчена с прохладния ветрец от „боазите“. Небосклона бе чист и ясен. Всичко бе тжй тихо Нито признак от недавнашни бури, ни видима следа от кжрвавия пурпур на изгрева и залеза.

Години наред народа бе изпращал своите синове по бранни поля от Дунав до Бело море и от стениите Цариградски до усоните на дива Албания.

В подножието на красивите „Сини камъни“ град, на времето сжбуден, се разстила. Голема част от гражданите му изплваха тогава стройните редове на полка, носящ неговото име.

Боеве люти водеха те в жестока-та бран. С огън и желязо чертаеха

границите на своето племе. Свирта си записаха своята беззаветна преданност. С любов и усмивка уста предлагаха те живота си. И малко гробници бранните Чатаалджа до Албанските усони.

Днес безкржстни останаха вси-т бове. От чужди крак сж те по-ни. Тех майчини слззи не ороси- нито девойка пред тях е нява- леничала.

Тих, спокоен ден. Ка ендая казваше 4 юлий.

Странник, преминал през у- те на големия провинциален Сливен, бе забележал как делни- ден хармонираше с безгржж- живуване на неговите граждани.

А в сжщия този ден в казармен на 11 пех. дружина, носяща имен- на града, стройните редове на ч- тите от гарнизона показваха, че- не е обикновен делничен ден — жината празнуваше своя бое- пр- дник. Там беха свещенниците с- пжрвосвещеник, поборниците и- старите ветерани от 1878 год- 1885 г., там бяха няколко офи- офицери и подофицери, неко- вдовици и офицерски семейства.

Музиките свиряха тжржестве- химни и маршове, но чужд- за сливенското гражданство- зов, а техните звуци заглж- отчуждени делиничен град.

От издигнатия кокетен анам- всред обширния казармен плац- ленопреклонно се възнасяха- молитви за упокоение души- онези, които с усмивка на уста- ложиха живота си за Родина- за своите близки. И вместо на- знайните безкржстни гробове- сжбвиряха всека година на тоя- всички ония, които искаха да- дат тем своята почит и молитва- ако сждбата е жестока, защото- пожелала чужди и безкржстни- останат хилядите гробове, не сж- по- жестоки ония, които се отчу- дават сами? И странно и тжжно- отчуждението на Сливенци от- ните покойници. . .

Искрящите очи на младите- ници напраздно очакваха да- потомците на х. Димитра, очаква- ки почит и признателност кжм- ите синове Техните погледи на- рдно блуждаеха по празния пла- те не видяха ни майки, ни сест- ни братя, ни близки — те все- ха там, в делничния град, отчу- се показваха от това тжржество.

Студените скали на Сините- ни в тоя ден като че ли отразя- по- ярко топлината на ясното- це, отколкото топлината, що сж- та на Сливенци проявиха кжм- тжржество на града.

Исплн. дело № 661/1923 г.

Сжд. Пристав при Слив. Окр. С.

ОБЯВЛЕНИЕ № 3978

Подписаний Сждебен пристав Сливен. окр. сжд на I участия основание изплнителний лист № 1759 издаден от II Сливенски Мирови сждия в полза на Герг Т. Джагаров с. Бяла срещу Ив. Ат. Ракладжиев от Сливен за 5 лева и сжгласно чл. чл. 903-от Гражданското сждопроизводство обяввам че на 14/VII 1923 год. 10 часа преди пладне ще продам на пазаря в Сливен следую- джими имоти:

1) Един катжр на 10 години сжм сив особени белези няма- нен за 5000 лева.

Продажбата ще почне от п- началната оценка дадена при- са за всекой имот по отделно.

Желающите да купят този могат да се явят на местопро- бата в означений горе ден за- преглеждат продаваемите им- вземат участие в наддаването.

гр. Сливен, 7/VII 1923 г.

Сждебен Пристав: СТ. ТОДОРОВ